11/04/2021

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων στο Όρος Θαβώρ

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος επί του όρους Θαβώρ προεξήρξε της Θείας Λειτουργίας την Κυριακή, 29η Μαρτίου/11η Απριλίου 2021 ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος , υπεδεχθείς από τον ηγούμενο Αρχιμανδρίτη Ιλαρίων και την συνοδεία του.

Κατά το Κοινωνικό της θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος κήρυξε τον θείο Λόγο:

«Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων· διδάσκαλε, ἤνεγκα τόν υἱόν μου πρός σε, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. …. καί πολλάκις αὐτόν καί εἰς πῦρ ἔβαλε καί εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ᾽ εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθείς ἐφ᾽ ἡμᾶς. ὁ δέ ᾽Ιησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι. καί εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου μετά δακρύων ἔλεγε· πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ», (Μάρκ. 9,17-24).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον, Δ΄ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ποιεῖται μνείαν τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος ἀφ᾽ ἑνός καί τοῦ υἱοῦ ἑνός πατρός, ὁ ὁποῖος ναί μέν πιστεύει, ἀλλ᾽ αἰτεῖται βοήθειαν ἐν τῇ ἀπιστίᾳ αὐτοῦ ἀπό τόν Χριστόν. Ἐπί πλέον δέ ὁ Εὐαγγελιστής Μᾶρκος δέν παραλείπει νά εἴπῃ ὅτι ὁ Χριστός «ἐδίδασκε γάρ τούς μαθητάς αὐτοῦ καί ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καί ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καί ἀποκτανθείς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται», (Μάρκ. 9,31).

Ὁ Χριστός ἐν τῇ ἀπείρῳ Αὐτοῦ εὐσπλαγχνία θεραπεύει τόν «πνεῦμα ἄλαλον ἔχοντα υἱόν», τόν θεραπεύει, δηλαδή τόν ἐλευθερώνει ἀπό τήν δουλείαν καί τήν τυραννικήν αἰχμαλωσίαν τοῦ διαβόλου. «Γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», (Ἰωάν. 8,32), λέγει Κύριος. Καί διερωτώμεθα «τί ἐστιν ἀλήθεια;» (Ἰωάν. 18,38). Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὁ Χριστός κατά τήν ἰδίαν Αὐτοῦ μαρτυρίαν: «Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια», (Ἰωακ. 14,6). Τίνι δέ τρόπῳ γνωρίζεται ἡ ἀλήθεια; Διά τῆς πίστεως, ποίας δέ πίστεως, ὅτι ὁ Χριστός οὗτός ἐστιν ὁ υἱός τοῦ Θεοῦ», (Ἰωάν. 1,34) ὁ εἰπών «οὐ γάρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλά ἁμαρτωλούς εἰς μετάνοιαν», (Ματθ. 1,34).

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς πίστεως εἰς τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ, τῆς πίστεως δηλονότι τῆς καλούσης εἰς μετάνοιαν καί τῆς ἐχούσης τήν δύναμιν

«πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι», (Μάρκ. 9,23) ἐκλήθη νά γίνῃ κοινωνός ὁ Πατήρ τοῦ δαιμονισθέντος υἱοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τήν ἀντιφάσκουσαν κραυγήν τοῦ ἀπεγνωσμένου πατρός «πιστεύω Κύριε, βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ», οἱ ἑρμηνεύοντες τούς λόγους τούτους Βίκτωρ Ἀντιοχεύς καί ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων διακρίνουν τήν πίστιν εἰς δύο εἴδη. Ὁ μέν Πατήρ Βίκτωρ λέγει: «Εἰ ἐπίστευσεν εἰπών Πιστεύω πῶς πάλιν φησίν βοήθει μοι τῇ ἀπιστίᾳ; Διάφορός ἐστιν ἡ πίστις. Ἡ μέν εἰσαγωγική ἡ δέ τελεία. Ἀρξάμενος οὖν πιστεύειν [ὁ πατήρ], ἐδέετο τοῦ Σωτῆρος διά τῆς αὐτοῦ δυνάμεως προσθεῖναι [νά προσθέσῃ] τό λεῖπον. Οὕτω καί οἱ μαθηταί ἔλεγον τῷ Σωτῆρι: «πρόσθες ἡμῖν πίστιν», (Λουκ. 17,5).

Ὁ δέ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων λέγει: «Τό γάρ τῆς πίστεως ὄνομα ἕν μέν ἐστι κατά τήν προσηγορίαν [=ὀνομασίαν] διχῇ [=εἰς δύο] δέ διαιρεῖται. Ἔστι μέν γάρ ἕν εἶδος τῆς πίστεως τό δογματικόν, συγκατάθεσιν τῆς ψυχῆς ἔχον· καί ὠφελεῖ τήν ψυχήν καθώς φησίν ὁ Κύριος «ὁ ἀκούων μου τόν λόγον καί πιστεύων τῷ πέμψαντί με ἔχει ζωήν αἰώνιον, καί εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλά μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τήν ζωήν», (Πρβλ. Ἰωάν. 5,24).

Δεύτερον δέ ἐστιν εἶδος πίστεως τό ἐν χάριτος μέρει [= μέρος τῆς Χάριτος] παρά Χριστοῦ δωρούμενον· «ᾧ μέν γάρ διά τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλῳ δέ λόγος γνώσεως κατά τό αὐτό Πνεῦμα, ἑτέρῳ δέ πίστις ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι, ἄλλῳ δέ χαρίσματα ἰαμάτων, (Α΄ Κορ. 12, 9-9). Αὕτη τοίνυν ἡ κατά χάριν δωρουμένη πίστις ἐκ τοῦ Πνεύματος, οὐ δογματική μόνον ἐστίν, ἀλλά καί τῶν [πραγμάτων] ὑπέρ ἄνθρωπον ἐνεργητική». Ὅς γάρ ἄν ἔχῃ τήν πίστιν ταύτην, ἐρεῖ τῷ ὄρει τούτῳ μετάβα ἐντεῦθεν ἐκεῖ καί μεταβήσεται», (Ματθ. 17,20).

Αὐτήν ταύτην τήν πίστιν, τήν ὑπέρ ἄνθρωπον ἐνεργητικήν ἔλαβε παρά τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὁ σήμερον τιμώμενος ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Συγγραφεύς τῆς Κλίμακος τῶν ἀρετῶν. Αὐτήν τήν πίστιν, τήν ὑπό τῆς ἁγίας Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας παραδιδομένην καί τήν ἐκ πάσης [ἁγίας] Γραφῆς ὠχυρωμένην καλούμεθα νά ἀποκτήσωμεν καί τηρήσωμεν μόνην καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, παραγέλλει ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων.

Εἰς ταύτην τήν ἐνεργητικήν πίστιν, τήν φωτίζουσαν τήν ψυχήν τοῦ ἀνθρώπου μᾶς καθοδηγεί ἡ ἁγία ἡμῶν Ἀποστολική Ἐκκλησία διά τῆς νηστείας, τῆς ἐγκρατείας δηλονότι τῶν παθῶν, τῆς μετανοίας καί προσευχῆς τῆς ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἀκούουσα εἰς τήν φωνήν τοῦ θείου Παύλου: «ἐπί πᾶσιν ἀναλαβόντες τόν θυρεόν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τά βέλη τοῦ πονηροῦ τά πεπυρωμένα σβέσαι», (Ἐφεσ. 6,16).

Παρακαλέσωμεν τήν ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ταῖς

πρεσβείαις αὐτῆς σύν ταῖς ἱκεσίαις τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, ἀξιωθῶμεν προσκυνῆσαι τά θεῖα πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ Θαβωρίῳ μεταμορφωθέντος καί προφθάσαι καί τήν ἁγίαν Αὐτοῦ Ἀνάστασιν. Ἀμήν, ἔτη πολλά!»

http://jerusalem-patriarchate.info

http://jerusalem-patriarchate.info

http://jerusalem-patriarchate.info